

PRÆSIDE ADAMO LANDAVO ME-
DICINÆ DOCTORE AC EIVSDEM ORDINARIO PROFESSORE,
ad has de Elementis assertiones Egregius & Eruditus ingenuarum artium Magister Io-
hannes Hintermairius Landshutanus Medicinæ candidatus, pro ingenij
sui viribus publicè respondebit.

I. T H E S I S.

I. Iquidem medicorum omnium consensione corpus humanum artis medicæ subiectum est, non im-
merito id ipsum ad minutissimas usq; particulas dissolvitur, quæ cum aliæ non sint, quàm Elementa, rectè corpus hominis ex
ijsdem conflatum esse statuitur.

II. Tamen si uerò uox Elementi uariè usurpetur, nos tamen hoc loco posthabitis ab instituto nostro alienis significatis disse-
remus de tali Elemento, quod corpus est simplex, ex quo quidq; constituitur: uel quod est minima eius rei, quam constituit,
portio: Vtramq; enim definitionem ut ueram & perfectam tuebimur.

III. Ex uno autem Elemento constare hominem, etsi ueteres quidam Philosophi & Medici pluribus argumentis pertinaciter
ostendere conati sunt, quia tamen homo, si constaret ex uno, non doleret, & aliæ absurditates inde consequerentur, falsam
istam opinionem in uniuersum damnamus & explodimus.

III. Necq; probamus illorū sententiam, qui duo tantum, uel tria humani corporis Elementa astruunt, reliqua tanquàm super-
uacua & ad rerum naturam constituendam prorsus inutilia reijciunt.

V. Porro cum Veterum erroneas sententias non admittimus, Recentiorum quoq; crassissimos errores, maximè uerò Para-
celsicorum nugatoria & imaginaria Elementa, Mercurium, Salem, Sulphur omninò deridenda, & uix digna iudicamus, de
quibus inter homines doctos ac rationis capaces seriò disputetur.

VI. Ratione namq; demonstrari nulla potest, id propriè uerum esse rei alicuius Elementum, quod nec per se primum, nec sim-
plex corpus existit: Sed ex alijs seipso prioribus & simplicioribus naturis est compactum.

VII. Præterea, cum ea sint existimanda corporis nostri genuina Elementa, quibus id ipsum constat & conseruatur atq; nutri-
tur, nemo sanæ mentis eam constituendi, conseruandi, nutriendiq; uim rectè Mercurio, Sali, aut Sulphuri accommodabit,
cum rebus istis corpora nostra potius destruantur, quàm conseruentur.

VIII. Si uerò sensuum iudicio rem accuratius discutias, dici uix potest, quantum in sulsißima hæc Paracelsicorum opinio disces-
pet ab omni ueritate, siquidem conspirantibus omnium sensuum suffragijs nihil in humano corpore bene ualente Salis, muls-

IX. Quod autem per ignem res omnes in hæc tria commentitia principia res (tò minus Mercurij ac Sulphuris inuenies.
solui posse somniant, id, si consulas experientiam, falsissimū percipies: Quandoquidem illæ non in Sulphur, Mercurium,
Salem, sed in cinerem, aut liquorem aqueum, aut oleum, uel expirationem, uaporem & Elementa dissoluuntur;

X. Non inficiamur, Salem ex omnibus rebus utcunq; solidis & nullam omninò falsedinem gustui offerentibus industria ho-
minum elici posse, quinimò concedimus ultra, quod, ut Salem omnia habent, ita nihil existere, quod, præter aqueam humiditatem
inde tamen non conuenit, uicium aut Salem ignis articulo a cæteris materijs (tatem, oreo pinguiq; substantia careat,
secretum & extractum, ita simplicia, pura, immixta, & omnis concretionis expertia esse, quin ex alijs adhuc simplicioribus Ele-
mentis orta sint, in quæ tandem oleum & sal sua sponte transeunt & euanescent.

XII. Sed ut, relictis rudissimorum hominum nugamentis, propius ad rem institutam accedamus, Elementa, ex quibus omnia
componuntur, & in quæ tandem rediguntur omnia, non esse argentum uiuum, Sulphur aut Salem: nec liquorem, cinerem,
oleum; nec uaporem & fumum (quamuis in hæc duo Chymistarum labores ut plurimum expirent) non unum, non duo,
non tria, nec plura quàm quatuor, uidelicet ignem, aërem, aquam, terram constanter asserimus.

XIII. Hæc ipsa Elementa quoq; Hippocrates olim intellexit, cum hominem ex calido, frigido, humido, sicco constitutum esse
scriptis memoriæ tradidit: necq; eodementiæ & absurditatis grauissimum hunc authorem peruenisse existimandum est, ut sos-
las qualitates, non autem ipsa Elementorum corpora crediderit ad constitutionem hominis requiri.

XIII. Porro licet in scholis Philosophorum dogma hoc ubiq; receptum sit, alteram qualitatem in Elementis esse remissiore, alteram
uero summam, nos tamen non tam dissentendi studio, quàm ueritatis amore, cuiuslibet Elemento binas, easq; sum-
mas qualitates inesse cum Galeno probabiliter defendere conabimur.

XV. Ut autem seorsim cuiusq; Elementi naturam expendamus, ignem summè calidum & siccum, suaq; natura leuissimum in
ea mundi parte collocamus, quæ sita est inter aërem & orbem Lunæ, nec moramur Sophisticas quorundam rationes, qui nulu-
lum Elementum ignis in natura rerum existere contendunt; Salamandram autem uel quoduis aliud animal in igne diu uiues-

XVI. Igne subest aër, non nisi inferiorum Elementorum comparatione leuis, & summè quoq; calidus (re posse negamus.
humidusq;. Quoniam uerò climata regionum ab aëre diuersis qualitatibus afficiuntur, nos cum Auicenna contra Auerrho-
en regionem sub æquinoctiali & inter tropicos positam non inhabitabilem esse probabimus.

XVII. Aquam unà cum terra globum efficere, & illam quidem sua natura frigidam, & humidam esse, nec absolute grauem: hanc
autem extreme frigidam atq; siccam grauissimamq;, manifestius est, quàm quod disputando controuerti debere uideatur. In
abstrusissimis autem terræ partibus cum alterius generis animalia, tum uiuos quoq; pisces reperiri, experientia constat.

XVIII. Quamuis autem nullum Elementum ex omni parte purum ac syncerum sit commixtionisq; expertis, omnia tamen alicubi
pura inueniri nequaquam dubitamus, cū impossibile sit ex simplicibus naturis non existentibus, corpus aliquod compositū nasci.

XIX. Quatuor ista mundi Elementa, nisi patiantur & agant inter sese mutuo uariasq; mutationes subeant, nullum ex se corpus
diuersæ speciei producunt, quare nec atomos Epicuri, nec *δμοιομερείας* Anaxagore, nec Pythagoricorum triangulos quicquàm

XX. Cæterum licet Elementa sentiendi uim non obtineant, quia tamen in se (ex se gignere posse firmiter asseueramus,
nitis mutationibus obnoxia sunt, nihil prohibet, quò minus ex ijs corpus sensu præditum concreseat. Quæ multiplex alteratio
materiæ fidem propemodum omnem Astrologicis predictionibus detrahit.

XXI. Vtrum uerò Elementorum substantiæ tm, an qualitates solæ totis totæ misceantur, quanq; non admodum curiose disquis-
rant Medici, quæd quæstio hæc ad finē artis parum conferat, nè tm consultò hanc disputationis subtilitatē defugisse uideamur,
sententiam eorum amplectimur, qui qualitates solas totis totas permisceri arbitrantur.

XXII. Ab ijs etiam dissentire nequaquam uolumus, qui non Elementorū solas uires, uerum ipsorum quoq; substantias in mixtis
rebus asseruari iudicant: Quamuis illæ non maneant integræ, aut sui iuris, sed mutua qualitatū pugnantia ita uiuantur, ut
uires suas liberè exercere in corpore mixto non possint.

